

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce označeného jako **Nemocnice s poliklinikami P.**, zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Čápem se sídlem Zámek Dobříš 1, Dobříš, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Praze**, se sídlem Žitná 12, Praha 2, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2004, sp. zn. 11 Ca 15/2004,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem ze dne 24. 6. 2004 zamítl žalobu Nemocnice s poliklinikami P. brojící proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2003, č. j. 11330/03 - 170. Tento rozsudek napadl označený žalobce kasační stížností, podanou dne 21. 7. 2004 k poštovní přepravě.

Z rozhodnutí Středočeského kraje ze dne 24. 6. 2004, vydaného na základě usnesení Zastupitelstva Středočeského kraje ze dne 31. 3. 2004, č. 39-18/2004/ZK, je patrné, že s účinností ke dni 30. 6. 2004 se žalobce zrušuje s tím, že na Středočeský kraj jakožto na zřizovatele příspěvkové organizace přecházejí všechna práva a závazky žalobce.

Obsahem soudního spisu je dále plná moc ze dne 15. 12. 2003, udělená žalobcem advokátovi JUDr. P. Čápoovi k podání žaloby proti citovanému rozhodnutí finančního ředitelství a k zastupování v řízení o této žalobě.

Současně s podáním kasační stížnosti JUDr. Čáp městskému soudu zaslal přípis, v němž ho informoval o tom, že žalobce byl k 30. 6. 2004 zrušen a že jeho právním nástupcem je Středočeský kraj. Zároveň doložil plnou moc, udělenou JUDr. Čápoovi hejtmanem Středočeského kraje Ing. P. B. dne 16. 7. 2004.

Nejvyšší správní soud na základě uvedených skutečností dospěl k následujícím závěrům:

Původní žalobce (Nemocnice s poliklinikami P.) byl s účinností ke dni 30. 6. 2004 zrušen a jeho právním nástupcem se stal Středočeský kraj, a to i v předmětném soudním řízení. Napadený rozsudek městského soudu byl však doručen toliko JUDr. P. Čápoovi, a to

8. 7. 2004 (viz doručka na č. l. 28). V té době již ale původní žalobce neexistoval a JUDr. Čáp jej proto nemohl ani zastupovat, neboť plná moc ke dni 30. 6. 2004 zanikla (§ 28 odst. 5 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.), přičemž plná moc vystavená Středočeským krajem byla JUDr. Čápovi udělena až následně. Napadený rozsudek městského soudu proto měl být za těchto okolností správně doručen přímo právnímu nástupci zrušeného žalobce (tzn. Středočeskému kraji), který poté mohl zvážit, zda tento rozsudek napadne kasační stížností. To se však nestalo a na této skutečnosti nic nemůže změnit ani fakt, že následně Středočeský kraj JUDr. Čápa k zastupování v soudním řízení zmocnil.

Ze shora uvedeného je tak zřejmé, že předmětnou kasační stížnost je nutno považovat za předčasnou ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Jakkoliv totiž Nejvyšší správní soud nikterak nezpochybuje zmíněné právní nástupnictví ani právo Středočeského kraje podat kasační stížnost, za daného procesního stavu představuje odmítnutí návrhu pro předčasnost jediné smysluplné řešení této značně specifické situace. Pokud by totiž návrh původního žalobce podaným předčasně shledán nebyl, bylo by nutno jej odmítnout z důvodu podání osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], což by však v konečném důsledku – zejména z hlediska běhu lhůt – prakticky znemožnilo potenciální přístup právního nástupce původního žalobce k soudu. Nejvyšší správní soud tak přistoupil k odmítnutí návrhu pro jeho předčasnost, vycházejíc z primární funkce tohoto právního institutu, kterým je ochrana účastníků řízení před tím, aby nebylo rozhodováno o návrhu, u něhož není splněna podmínka řízení, přičemž nesplnění této podmínky řízení by se mohlo negativně projevit na kvalitě rozhodování soudu. Jinak řečeno, předčasně podaný návrh může s ohledem na povahu správního soudnictví (přísná dispoziční zásada, koncentrace řízení) nepříznivě zasáhnout procesní práva navrhovatele a v konečném důsledku ovlivnit i celkový výsledek řízení.

Právě v souladu s touto funkcí předčasnosti, která naopak nemá představovat instrument pro procesní formalismus (a to ani ze strany soudů, ani účastníků řízení), v projednávané věci Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Městský soud po právní moci tohoto usnesení doručí citovaný rozsudek právnímu nástupci původního žalobce Středočeskému kraji, který se poté rozhodne, zda tento rozsudek v zákonné lhůtě napadne kasační stížností či nikoliv.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce zaplatil soudní poplatek, podle ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti rozhoduje krajský (resp. městský) soud.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. 10. 2004

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu